

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

Index Tomi Secvndi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77146)

INDEX TOMI SECUNDI.

TRACTATUS QUINTVS.

D E Prædestinatione & Reprobatione, earumque cum libertate concordia, pag. 1.	
Disputatio prima de existentia prædestinationis,	2
Art. I. An homines prædestinentur à Deo?	<i>ibid.</i>
§. I. Existentia & convenientia prædestinationis breviter suadetur,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvitur tritum & commune argumentum, quod contra prædestinationem fieri solet,	4
§. III. Statuitur prædestinationem esse necessariam ad salutem,	5
§. IV. Solvuntur objectiones,	6
Art. II. Quos actus intellectus & voluntatis exigat prædestinatio usque ad sui executionem?	7
§. I. Quibusdã præmissis difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur argumenta in contrarium,	8
Art. III. An, & in quo actu intellectus, essentia prædestinationis consistat?	9
§. I. Resolvitur prima difficultas, & prædestinationem in actu intellectus, non autem voluntatis, formaliter consistere demonstratur,	<i>ibid.</i>
§. II. Alia difficultas expeditur,	10
§. III. Solvuntur obiectiones,	11
Art. IV. An prædestinatio sit pars subiectiva vel objectiva divinæ providentiæ?	13
§. I. Referuntur sententiæ, & vera eligitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones,	14
Art. V. Corollaria notatu digna,	15
Disp. II. De causis prædestinationis,	18
Art. I. An electio efficax prædestinatorum ad gloriam sit purè gratuita, & merita prævisa antecedat, vel supponat? <i>ibid.</i>	
§. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa, & referuntur sententiæ,	<i>ibid.</i>
§. II. Electio gratuita prædestinatorum ad gloriam, auctoritate Scripturæ sacre firmatur,	19
§. III. Aliud celebre Apostoli testimonium expenditur,	20
§. IV. Præcluditur aditus evasionibus Adversariorum,	<i>ibid.</i>
§. V. Mens Augustini aperitur,	21
§. VI. Quid de D. Thoma?	24
§. VII. Ratio fundamentalis nostræ conclusionis exponitur,	<i>ibid.</i>
§. VIII. Aliis argumentis eadem veritas suadetur,	26
§. IX. Corollaria præcedentis doctrinæ,	27
Art. II. Convelluntur fundamenta Adversariorum,	29
§. I. Exponuntur testimonia Scripturæ & sanctorum Patrum, quæ videntur favere adversæ sententiæ,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur argumenta ex ratione petita,	30
§. III. Aliæ adversariorum ratiunculæ infringuntur,	31
§. IV. Solvuntur argumenta ex absurdis & inconvenientibus petita,	32
Art. III. An detur ex parte nostræ causæ meritoria vel dispositiva primi effectus prædestinationis?	35
§. I. Referuntur sententiæ, & prima conclusio statuitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Hæreticorum fundamenta convelluntur,	37
§. III. Statuitur secunda conclusio, & ostenditur hominem ex viribus naturæ	

INDEX DISPUTATIONVM

- non posse se disponere, etiam remotè,
ad primum auxilium gratiæ, 38
- §. IV. Diluuntur argumenta adversæ
sententiæ, 39
- §. V. Exponuntur quædam testimonia
D. Thomæ, 40
- §. VI. Explicatur Chrysoſtomus, & ab
errore Semipelagianorum vindica-
tur, 41
- §. VII. Sententia Molinæ rejicitur, 42
- §. VIII. Duo corollaria notatu di-
gna, 43
- §. IX. Solvuntur argumenta Molinæ, 44
- Disp. III. De effectibus prædestinatio-
nis, 46
- Art. I. Vtrum glorificatio, & justificatio,
& quæcumque efficax vocatio, sint ef-
fectus prædestinationis? *ibid.*
- §. I. Quibusdam præmissis, referuntur
sententiæ, 47
- §. II. Conclusio affirmativa statuitur, *ib.*
- §. III. Solvuntur objectiones, 48
- Art. II. An gratia, et peccatum inter-
rupta, & vocationes inefficaces, inter
effectus prædestinationis computari
debeant? *ibid.*
- §. I. Resolvitur prima pars quæſiti, *ibid.*
- §. II. Expediuntur alia difficultas, 49
- Art. III. An determinatio voluntatis ad
actus supernaturales, prout à libero
arbitrio exeunt, sint prædestinationis
effectus? 51
- §. I. Hæc sententia Molinæ rejicitur, *ib.*
- §. II. Molinæ fundamenta convellun-
tur, 53
- Art. IV. An substantia prædestinati sit
sua prædestinationis effectus? 54
- §. I. Quibusdam præmissis conclusio affir-
mativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 56
- §. III. Corollaria præcedentis doctri-
næ, 57
- Art. V. An malum & permissio ejus in ele-
ctis sint prædestinationis effectus? 58
- §. I. Quibusdam præmissis prima pars
quæſiti, duplici conclusione resolvit-
ur, *ibid.*
- §. II. Resolvitur secunda difficultas, &
ostenditur permissionem peccatorum
in electis esse prædestinationis effe-
ctum, 59
- §. III. Solvuntur objectiones, 60
- §. IV. Aliud argumentum solvitur, 61
- Disp. IV. De certitudine prædestinatio-
nis, 64
- Art. I. An prædestinatio sit certa, non
solum certitudine præscientiæ, sed
etiam certitudine causalitatis medio-
rum? *ibid.*
- §. I. Quibusdam præmissis referuntur
sententiæ, *ibid.*
- §. II. Conclusio affirmativa statuitur, &
authoritate D. Thomæ firmatur, 65
- §. III. Concilia & SS. Patres, *ibid.*
- §. IV. Eadem veritas ratione suade-
tur, 66
- §. V. Absurdis & inconvenientibus sen-
tentia Molinæ exploditur, *ibid.*
- Art. II. An seclusa Dei revelatione pos-
sit aliquis in hac vita habere certitudi-
nem infallibilem de sua prædestina-
tione & salute? 68
- Digres. I. De signis prædestinationis, 69
- Digres. II. De parvo numero electo-
rum, 71
- Disp. V. De Reprobatione, 73
- Art. I. An, & quid sit reprobatio? *ibid.*
- §. I. Vtraque difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 74
- Art. II. An reprobatio prævisionem de-
meritorum antecedit, vel illam sup-
ponat, seu ab ea ut à causa motiva
dependeat? 75
- §. I. Quibusdam præmissis referuntur
sententiæ, & prima conclusio statui-
tur, *ibid.*
- §. II. Statuitur secunda conclusio, 77
- §. III. Calvinismus huic sententiæ infi-
pienter objectus, 78
- §. IV. Solvuntur objectiones, 79
- Art. III. An peccatum originale sit cau-
sa reprobationis? 81
- §. I. Mens Augustini aperitur, *ibid.*
- §. II. Quid de Divo Thomæ? 81
- §. III. Eadem veritas rationibus suade-
tur, 81
- §. IV. Exponuntur & conciliantur que-
dam testimonia D. Thomæ, 86
- §. V. Alia ejusdem S. Doctoris testimo-
nia exponuntur, *ibid.*
- §. VI. Solvuntur argumenta ex ratione
petita, 88
- Art. IV. Qui sint effectus reprobatio-
nis? 91
- §. I. Quibusdam præmissis difficultas re-
solvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 91
- §. III. Duo corollaria notatu digna, 94
- Art. V. An Deus det omnibus reprobis
media ad salutem sufficientia? 95
- §. I. Referuntur sententiæ, & prima con-
clusio statuitur, *ibid.*
- §. II. Statuitur secunda conclusio, *ibid.*
- §. III. Eadem veritas exemplo parvulo-
rum demonstratur, 96
- §. IV. Idem ostenditur exemplo infide-
lium, 97
- §. V. Idem probatur exemplo amen-
tium, 98
- §. VI. In peccatoribus excæcatis & in-
duratis eadem veritas declaratur, 99
- §. VII. Concilii Senonensis & Colonien-
sis

sis testimonia exponuntur, 100
 §. VII. Alia ratio desumpta ex natura peccati mortalis breuiter exponitur, 101
 Art. VI. Convelluntur fundamenta aduersæ sententiæ, *ibid.*
 §. I. Exponuntur quædam testimonia Scripturæ & S.S. Patrum, *ibid.*
 §. II. Solvuntur argumenta à ratione petita, 102
 §. III. Solvitur argumentum de puero ad usum rationis perveniente, 104
 §. IV. Aliud argumentum solvitur, 105
 Art. VII. An omnibus iustis, instante præcepti supernaturalis obligatione, semper auxilium sufficiens concedatur? 106
 Disp. VI. De concordia libertatis cum D. providentia & prædestinatione, seu cum efficacia Divinorum Decretorum, 107
 Art. I. Quæ indifferentia sit de ratione libertatis creatæ? 108
 §. I. Quibusdam præmissis difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 109
 Art. II. Quæ sit radix & origo libertatis creatæ? 111
 §. I. Prima libertatis radix explicatur, *ibid.*
 §. II. Ostenditur hanc D. Thomæ doctrinam ab ipso Ecclesiæ capite, & Apostolorum Principe, primitus esse derivatam, 112
 §. III. Altera libertatis radix detegitur, 113
 §. IV. Solvuntur argumenta in contrarium, 114
 Art. IV. Explicatur celebris & peranti qua distinctio sensus compositi & divisi, 115
 Art. V. An divinæ prædefinitiones, seu decreta ab intrinseco efficacia, quæ à Thomistis prædeterminantia appellantur, libertatem tollant, aut lædant? *ibid.*
 §. I. Quibusdam præmissis difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Statuitur secunda conclusio, 120
 §. III. Stabilitur tertia conclusio, 122
 Art. IV. Convelluntur fundamenta aduersæ sententiæ, 123
 §. I. Primum Adversariorum fundamentum evertitur, *ibid.*
 §. II. Cujusdam Recentioris argumenta solvuntur, 125
 Art. VII. An omnis suppositio antecedens, seu ex libera nostræ voluntatis electione non descendens, destruat arbitrii libertatem? 128
 §. I. Pars negativa statuitur, & testimo-

niis Conciliorum & S.S. Patrum firmatur, *ibid.*
 §. II. Ratio fundamentalis exponitur, 129
 §. III. Diluuntur argumenta P. Annati, & mens ac doctrina Anselmi, de duplici necessitate antecedente & consequente, explicatur, 131
 §. IV. Aliud ejusdem Annati argumentum dissolvitur, 134
 §. V. Alia aduersæ sententiæ argumenta diluuntur, 137
 §. VI. Aliud argumentum solvitur, 139
 §. VII. Indiculus falsitatum, quas Thomistis solent imponere Adversarii, 141

TRACTATUS SEXTVS.

De Sacro Trinitatis Mysterio.

Disputatio Proæmialis.

DE existentia seu veritate Mysterii Trinitatis, pag. 143
 Art. I. Præcipui Hæreticorum errores circa Mysterium Trinitatis recensentur, *ibid.*
 Art. II. Vera & realis personarum distinctio in Deo contra Sabellianos ostenditur, 144
 Art. III. Vnitas essentiæ inter Patrem & Filium contra Arianos probatur, 145
 Art. IV. Spiritum sanctum esse verum Deum, ac proinde ejusdem essentiæ, cum Patre & Filio, contra Macedonianos ostenditur, 148
 Art. V. Tres tantum personas esse in Deo, autoritate & ratione probatur, 149
 Disp. II. De processionibus Divinarum Personarum ad quæstionem 27. primæ partis, 150
 Art. I. An sint in Deo processionés ad intra? *ibid.*
 §. I. Dari in Deo Processiones, autoritate Scripturæ, ratione Theologicâ, & duplici congruentiâ, ostenditur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur argumenta in contrarium, 152
 Art. II. In quo divinæ Processiones consistant? 153
 §. I. Referuntur sententiæ & prima rejicitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 154
 §. III. Impugnatur sententia Scoti, 155
 §. IV. Alter dicendi modus rejicitur, & vera sententia stabilitur, 156
 §. V. Corollaria præcedentis doctrinæ,

INDEX DISPUTATIONVM

na,	157	Solvuntur,	200
<i>Art. III.</i> Quodnam sit principium quo Divinarum processionum?	158	§. IV. Solvitur alia obiectio,	201
§. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ,	<i>ibid.</i>	<i>Art. VI.</i> An divinæ relationes gaudeant existentiæ relativæ, realiter inter se, & ab existentia essentiæ, virtualiter, seu ratione distinctis?	202
§. II. Durandi sententiæ rejicitur,	159	§. I. Conclusio negativa statuitur, & au- thoritate D. Thomæ probatur, & au- thoritate D. Thomæ probatur, & au- thoritate D. Thomæ probatur, & au- thoritate D. Thomæ probatur,	<i>ibid.</i>
§. III. Fundamenta Durandi convellun- tur,	160	§. II. Eadem veritas ratione suade- tur,	203
§. IV. Impugnantur aliæ sententiæ, & vera statuitur,	<i>ibid.</i>	§. III. Solvuntur obiectioes,	204
§. V. Præcipuæ solvuntur obiectio- nes,	162	<i>Disp. IV.</i> De personis divinis,	206
§. VI. Alia argumenta solvuntur,	164	<i>Art. I.</i> Vtrum ratio personæ verè & pro- priè reperitur in Divinis?	207
<i>Art. IV.</i> Cur una ex divinis processioni- bus sit generatio, & non altera?	165	§. I. Explicatâ definitione personæ, sen- tentiæ affirmativa statuitur,	<i>ibid.</i>
§. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa, & ratio dubitandi proponi- tur,	<i>ibid.</i>	§. II. solvuntur obiectioes,	<i>ibid.</i>
§. II. Duplex dicendi modus rejici- tur,	167	<i>Art. II.</i> Quodnam sit significatum forma- le & directum hujus nominis, Persona Divina?	209
§. III. Canariensis & sequacium senten- tiæ improbat,ur,	169	§. I. Quibusdam præmissis, referuntur sententiæ,	<i>ibid.</i>
§. IV. Sententiæ D. Thomæ exponi- tur,	171	§. II. Rejiciuntur quatuor primæ senten- tiæ, & ultima ut vera eligitur,	<i>ibid.</i>
§. V. Alia argumenta solvuntur,	173	§. III. Solvuntur obiectioes,	210
§. VI. Corollaria ex dictis,	176	<i>Disp. V.</i> De pluralitate personarum,	211
<i>Disp. III.</i> De relationibus divinis,	177	<i>Art. I.</i> An in Deo, secundum se conside- rato, & ut præintellecto relationibus & personis, detur aliqua substantia absoluta?	<i>ibid.</i>
<i>Art. I.</i> An inter relationem divinam, & divinam essentiam, sit aliqua distinctio actualis ante operationem intelle- ctus?	<i>ibid.</i>	§. I. Duplici conclusione difficultas pro- posita resolvitur,	<i>ibid.</i>
§. I. Præmittuntur quæ sunt certa de fi- de, & referuntur sententiæ,	<i>ibid.</i>	§. II. Eadem veritas ratione suade- tur,	213
§. II. Sententiæ Durandi rejicitur,	179	§. III. Ratio fundamentalis expendi- tur,	214
§. III. Impugnatur Sententiæ Scoti,	180	§. IV. Solvuntur obiectioes,	<i>ibid.</i>
§. IV. Durandi & Scoti fundamenta sol- vuntur,	181	<i>Art. II.</i> An substantia in personis divi- nis realiter multiplicetur?	216
<i>Art. II.</i> An essentia divina sit de conce- ptu formali & quidditativo relatio- num, & è converso?	184	§. I. statuitur prima conclusio,	<i>ibid.</i>
§. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, & prima conclusio statui- tur,	<i>ibid.</i>	§. II. Statuitur secunda conclusio,	217
§. II. statuitur secunda conclusio,	185	§. III. Conclusio ratione suadet,ur,	218
§. III. Diluuntur argumenta Adversari- orum,	186	§. IV. Duo corollaria præcedentis do- ctrinæ,	219
§. IV. Altera difficultas resolvitur,	193	§. V. Solvuntur obiectioes,	<i>ibid.</i>
§. V. Convelluntur fundamenta adver- sæ sententiæ,	191	<i>Disp. VI.</i> De pertinentibus ad unitatem vel pluralitatem in divinis,	221
<i>Art. III.</i> Quomodo realis relationum di- stinctio stare possit, cum perfecta iden- titate illarum in essentia?	192	<i>Art. I.</i> Statuitur regula & conclusio ge- neralis, ex qua plures resolvuntur dif- ficultates,	<i>ibid.</i>
<i>Art. IV.</i> An spiratio activa realiter à pa- ternitate & filiatione distinguatur?	195	<i>Art. II.</i> An ens substantivè acceptum, pluraliter dicatur in Divinis?	223
<i>Art. V.</i> An relationes divinæ addant ali- quam perfectionem relativam ad es- sentiam?	196	<i>Art. III.</i> Quibus nominibus, ad decla- randam in divinis unitatem in essen- tiæ, & distinctionem in personis, uten- dum sit?	224
§. I. Sententiæ negativa præfertur,	197	<i>Disp. VII.</i> De cognitione personarum divinarum,	225
§. II. Satisfit objectionibus Adversario- rum,	199	<i>Art. I.</i> An ex effectibus naturalibus my- sterium Trinitatis demonstrari pos- sit?	226
§. III. Aliæ obiectioes proponuntur &			

ET ARTICVLORVM.

§. I. Conclusio negativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Præcipua objectiones solvuntur, *ibid.*
 §. III. Convelluntur alia fundamenta adversæ sententiæ, 227
 §. IV. Duo corollaria notatu digna, 229
 Art. II. An & quot den tur notiques in divinis?
 §. I. Quid nomine notionis intelligant Theologi, breviter explicatur, *ibid.*
 §. II. Respondetur quæsitio, 231
 §. III. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 Diss. VIII. De persona Patris,
 Art. I. An innascibilitas per negationem, vel per aliquid positivum, in ratione notionis constituitur? 233
 Diss. IX. De persona Filii, ad quæst. 34 & 35, D. Thomæ, 234
 Art. II. An Verbum ex cognitione omnium personarum divinarum per se procedat? *ibid.*
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, 235
 §. II. Sententia Scoti rejicitur, *ibid.*
 §. III. Præcipua objectiones solvuntur, 236
 §. IV. Sententia Puteani refellitur, *ibid.*
 §. V. Præcipua Puteani fundamenta convelluntur, 237
 §. VI. Sententia Vazquesii impugnat, *ibid.*
 §. VII. Solvuntur objectiones, 239
 Art. II. An Verbum per se procedat ex cognitione creaturarum possibilem? 240
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 241
 Art. III. An Verbum per se procedat ex cognitione futurorum? 243
 §. I. Referuntur sententiæ, & vera eliguntur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur argumenta in contrarium, 245
 §. III. Duo corollaria notatu digna, 246
 Art. IV. An propriè & perfectè, ac soli Filio, ratio imaginis conveniat in Divinis? *ibid.*
 §. I. Præmittitur unum quod apud omnes est certum, ex quo inferuntur quædam corollaria, *ibid.*
 §. II. Difficultas proposita triplici conclusione resolvitur, 247
 §. III. Solvuntur objectiones, 248
 Digressio unica. Præcipua Verbi Divini Encomia, in primo capite Evangelii D. Joannis contenta, *ibid.*
 Diss. X. De persona Spiritus sancti, 252
 Art. I. Vtrum si Spiritus sanctus non procederet à Filio, distingueretur ab illo? *ibid.*
 §. I. Græcorum error, circa processio-

nem Spiritus Sancti, testimoniis Scripturæ, & SS. Patrum refellitur, *ibid.*
 §. II. Eadem veritas rationibus Theologicis suadetur, 254
 §. III. Convelluntur præcipua fundamenta Græcorum, 255
 §. IV. Alia difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. V. Solvuntur objectiones, 257
 Art. II. An Spiritus Sanctus pro principio sui productivo duas personas simul spirantes per se postulet? 260
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 Art. III. An Pater & Filius propriè sint, dicanturque unum spiritus Sancti principium? 261
 Digressio. I. De tribus nominibus Spiritui Sancto propriis, 264
 §. I. Cur tertia sanctissimæ Trinitatis persona Spiritus Sanctus appelletur? *ibid.*
 §. II. Cur Spiritus Sanctus, amor appelletur? 265
 §. III. Cur nomen Domini Spiritui Sancto attribuat? *ibid.*
 Digr. II. De aliis nominibus Spiritui Sancto propriis, vel appropriatis, 266
 Digr. III. De effectibus seu operationibus attributis Spiritui Sancto, respectu totius creaturæ, 267
 Digr. IV. De effectibus attributis Spiritui Sancto respectu rationalis creaturæ, 269
 Digr. V. De variis Spiritus Sancti figuris & apparitionibus, 270
 §. I. Cur sub specie & figura columbæ Spiritus Sanctus apparuerit? *ibid.*
 §. II. Cur aquæ figuram Spiritus Sanctus assumpserit? 272
 §. III. Cur sub ignis specie Spiritus Sanctus apparere voluerit? 273
 §. IV. Cur Spiritus Sanctus in forma venti seu spiritus vehementis adveniret? 275
 §. V. Cur Spiritus Sanctus, sub figura linguæ ignis, super apostolorum capita descenderit? 276
 Diss. XI. De constitutivo divinarum personarum, *ibid.*
 Art. I. An in personis divinis admittendæ sint proprietates, quibus constituantur & distinguantur? 277
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 Art. II. An personæ divinæ constituantur & distinguantur proprietatibus absolutis, vel relativis? 278
 §. I. Vera sententia statuitur, *ibid.*
 §. II. Adversariorum argumenta solvuntur, 279
 Art. III. Quomodo persona Patris per relationem constituitur, & ab aliis distingu-

INDEX DISPUTATIONVM

qui possit?	280
§. I. Ratio dubitandi proponitur, & varii dicendi modi referuntur, ac refelluntur,	<i>ibid.</i>
§. II. Vera solutio propositæ difficultatis,	281
§. III. Solvuntur objectiones,	282
§. IV. Alia argumenta solvuntur,	284
§. V. Corollarium præcedentis doctrinæ,	285
§. VI. Solvuntur argumenta in contrarium.	<i>ibid.</i>
<i>Disp. XII.</i> De æqualitate, & similitudine Divinarum Personarum,	286
<i>Art. unicus.</i> An similitudo & æqualitas Divinarum Personarum sint relationes reales, vel rationis?	<i>ibid.</i>
§. I. Præmittuntur quæ de fide sunt certa, & referuntur sententiæ,	<i>ibid.</i>
§. II. Sententia Scoti rejicitur,	288
§. III. Scotistarum fundamenta solvuntur,	289
§. IV. Alia Scotistarum argumenta diluuntur,	290
§. V. Corollarium notatu dignum,	292
<i>Disp. XIII.</i> De missione divinarum personarum,	294
<i>Art. I.</i> Quid sit missio, & quibus personis conveniat?	<i>ibid.</i>
§. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa, & referuntur sententiæ,	<i>ibid.</i>
§. II. Vera sententia statuitur,	<i>ibid.</i>
§. III. Solvitur objectio ex autoritate D. Thomæ desumpta,	295
§. IV. Corollaria notatu digna,	<i>ibid.</i>
<i>Art. II.</i> An missio invisibilis fiat solum secundum dona gratiæ sanctificantis?	296
§. I. Conclusio affirmativa statuitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones,	297
§. III. Corollarium notatu dignum,	298.
<i>Art. III.</i> Vtrum in missione invisibili, personæ divinæ, ratione gratiæ, fiant specialiter, etiam secundum substantiam suam, præsentés in anima iusti?	<i>ibid.</i>
§. I. Quibusdam præmissis conclusio affirmativa statuitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Corollaria præcedentis doctrinæ,	300

TRACTATUS SEPTIMVS

De Angelis.

Disputatio Proæmialis.

DE existentia & creatione Angelorum,	pag. 303
<i>Art. I.</i> Vnde probetur dari Angelos?	<i>ibid.</i>
§. I. Dari Angelos divina revelatio docet,	<i>ibid.</i>
§. II. Naturalis ratio Angelos esse demonstrat,	304
§. III. Dari Angelos ipsa quoque docet experientia,	305
<i>Art. II.</i> Vtrum Angeli ante mundum corporeum à Deo creati sint?	306
<i>Art. III.</i> In quo loco Angeli creati sunt?	308.
<i>Disp. I I.</i> De substantia Angelorum secundum se,	309
<i>Art. I.</i> Vtrum Angeli sint omnino incorporei & immateriales?	<i>ibid.</i>
§. I. Hæc sententia ut temeraria rejicitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Angelos omnis profus corporis esse expertes, ratione suadet,	310
§. III. Brevis responsio ad ea quæ pro Angelorum corporeitate adduci solent,	311
§. IV. Corollarium ex dictis,	313
<i>Art. II.</i> An multitudo Angelorum, numerum specierum materialium, & naturæ humanæ individuorum, excedat?	314
§. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa,	<i>ibid.</i>
§. II. Duplici conclusione difficultas resolvitur,	315
<i>Art. III.</i> An sint, vel esse possint plures Angeli in eadem specie?	316
§. I. Præmittitur quod apud omnes est certum, & referuntur sententiæ,	<i>ibid.</i>
§. II. Statuitur prima conclusio,	317
§. III. Solvuntur objectiones,	318
§. IV. Secunda conclusio stabilitur,	319
§. V. Præcipuæ objectiones solvuntur,	321.
<i>Art. IV.</i> Vtrum Angeli sint ex natura sua incorruptibiles?	323
§. I. Conclusio affirmativa statuitur,	324
§. I I. Diluuntur argumenta adversæ sententiæ,	325
§. III. Corollarium notatu dignum,	326
<i>Digestio Brevis.</i> An Angeli in donis naturalibus, & gratuitis, superent homines?	<i>ibid.</i>

ET ARTICVLORVM.

Diff. III. De modo quo Angeli corpora assumunt.	329	§. III. solvuntur alia objectiones, <i>ibid.</i>	
Diff. IV. De loco Angelorum, ad qua- stionem 52. D. Thomæ,	331	Diff. VI. De ævo & tempore Angelo- rum,	365
Art. I. Quenam sit Angelis proxima ra- tio existendi in loco, tum connatura- li, tum violento?	<i>ibid.</i>	Art. unicuique. Quæ sit mensura esse angeli, & operationum ejus?	<i>ibid.</i>
§. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ,	<i>ibid.</i>	Diff. VII. De quidditate cognitionis angelicæ,	368
§. II. Sententiæ Scoti rejicitur,	332	Art. unicuique. Vtrum intelligere angelicè ejus substantia, vel ejus esse?	369
§. III. Modus dicendi Vazquezii impu- gnatur,	334	Diff. VIII. De medio cognitionis an- gelicæ,	370
§. IV. Sententiæ D. Thomæ statuitur,	<i>ibid.</i>	Art. I. Vtrum angelus indigeat specie- bus ad cognoscenda alia à se?	<i>ibid.</i>
§. V. Expediuntur difficultates, quæ con- tra D. Thomæ sententiam proponi so- lent,	336	Art. II. Vtrum angeli intelligant per species à rebus acceptas?	372
§. VI. Secundum Adversarium funda- mentum diluitur, & solvuntur argu- menta ex aliquibus exemplis desum- pta,	338	§. I. Conclusio negativa statuitur, & ex Scriptura, ac SS. Patribus suaderur, <i>ibid.</i>	
§. VII. Convelluntur alia fundamenta adversæ sententiæ,	340	§. II. Rationes D. Thomæ expendun- tur,	373
§. VIII. Corollaria præcedentis doctri- næ,	342	§. III. Corollaria notatu digna,	375
§. IX. Alia corollaria notatu digna,	346	§. IV. solvuntur objectiones,	376
Art. II. Vtrum unus Angelus possit in pluribus locis ad æquatis simul existe- re?	348	Art. III. An species per quas angelus intelligit, ab ejus essentia fluant ut proprie passiones?	377
Art. III. Vtrum unus Angelus possit na- turaliter esse simul in duobus locis in- adæquatis, inter se distantibus, abs- que eo quod sit in medio?	349	§. I. Hæc sententiæ ut probabilior eligi- tur,	<i>ibid.</i>
§. I. Proponitur status difficultatis, & conclusio affirmativa statuitur, <i>ibid.</i>		§. II. Solvuntur objectiones,	379
§. II. solvuntur objectiones,	350	Art. IV. Vtrum angeli per species uni- versales intelligant, & eo universa- liores, quò ipsi sunt in natura superio- res?	380
Art. IV. Vtrum plures Angeli possint si- mul esse in eodem loco?	351	§. I. Vera sententiæ statuitur,	<i>ibid.</i>
Diff. V. De motu locali Angelorum,	352	§. II. Corollaria notatu digna,	362
Art. I. An, & quot modis, Angelus possit moveri localiter?	353	§. III. Diluuntur fundamenta adversæ sententiæ,	383
Art. II. Vtrum Angelus motu tam conti- nuo quàm discrete moveri possit?	355	Diff. IX. De objecto cognitionis ange- licæ,	384
§. I. Prima pars qualitati resolvitur, <i>ibid.</i>		Art. I. Vtrum angelus cognoscat seip- sum per suam substantiam tanquam per speciem impressam & expressam?	385
§. II. Solvuntur objectiones,	356	§. I. Vtraque pars quæ sui resolvitur, <i>ibid.</i>	
§. III. Altera difficultas resolvitur,	357	§. II. solvuntur objectiones,	386
§. IV. Respondetur argumentis in con- trarium,	<i>ibid.</i>	§. III. Corollaria ex dictis,	388
Art. III. Vtrum Angelus possit transire de uno loco ad alium, non transeundo per medium?	358	Art. II. Vtrum angeli inferiores com- prehendant superiores?	389
§. I. Conclusio affirmativa statuitur, <i>ibid.</i>		§. I. Quibusdam præmissis referuntur sen- tentiæ,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones,	359	§. II. Statuitur prima conclusio,	390
Art. III. Vtrum motus Angeli, tam conti- nuus, quàm discretus, in instanti, per correspondentiam ad nostrum tem- pus, fieri possit?	360	§. III. Secunda conclusio stabilitur,	392
§. I. Pars negativa defenditur,	361	§. IV. Convelluntur fundamenta ad- versæ sententiæ,	<i>ibid.</i>
§. II. Instantiæ contra hanc rationem D. Thomæ proponuntur & solvantur,	362.	Art. III. Per quam speciem Angelus co- gnoscat singularia?	393
		§. I. Statuitur vera sententiæ,	394
		§. II. Solvuntur objectiones,	<i>ibid.</i>
		Art. IV. Vtrum angeli futura contin- gentia seu libera naturaliter cogno- scere possint?	396

in Bibli
heca

INDEX DISPUTATIONVM

§. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa, <i>ibid.</i>	<i>Art. IV.</i> Quot mortulis sive instantibus Angelorum via completa fuerit? 422
§. II. Conclusio negativa statuitur, <i>ibid.</i>	§. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, <i>ibid.</i>
§. III. Solvuntur objectiones, 397	§. II. Hæc sententia ut verior & probabilior eligitur, <i>ibid.</i>
§. IV. Resolvitur dubitatio incidens de cognitione Angelorum circa præterita, 399	§. III. Expediuntur objectiones contra præcedentes conclusiones fieri solitæ, 426
<i>Art. V.</i> Vtrum Angeli secreta cordium, & mysteria gratiæ, naturaliter cognoscere possint? 400	<i>Disp. XIII.</i> De primo peccato Angelorum, 427
§. I. Prima pars quæstivi resolvitur, <i>ibid.</i>	<i>Art. I.</i> Vtrum possit dari creatura intellectualis, ex sua natura simpliciter, vel saltem secundum quid impeccabilis? <i>ibid.</i>
§. II. Aliud corollarium notatu dignum, 402.	§. I. Statuitur prima conclusio, 428
§. III. Solvuntur objectiones, <i>ibid.</i>	§. II. Solvuntur objectiones, 429
<i>Disp. X.</i> De modo cognitionis Angelicæ, 404.	§. III. Statuitur secunda conclusio, 430
<i>Art. I.</i> Vtrum Angeli semper sint in aliquo actu secundo intelligendi? <i>ibid.</i>	§. IV. Tertia conclusio stabilitur, <i>ibid.</i>
§. I. Duplici conclusione utraque difficultas resolvitur, <i>ibid.</i>	§. V. Solvuntur objectiones, 432
§. II. Solvuntur objectiones, <i>ibid.</i>	<i>Art. II.</i> Quodnam fuerit primum peccatum Angelorum? 433
<i>Art. II.</i> Vtrum Angelus possit multa simul intelligere? 405	§. I. Statuitur prima conclusio, <i>ibid.</i>
§. I. Conclusio negativa statuitur, <i>ibid.</i>	§. II. Statuitur secunda conclusio, 435
§. II. Solvuntur objectiones, <i>ibid.</i>	§. III. Corollaria præcedentis doctrinæ, 437
<i>Art. III.</i> Vtrum in Angelis possit esse discursus? 406	§. IV. Solvuntur objectiones, <i>ibid.</i>
§. I. Quibusdam præmissis conclusio negativa statuitur, <i>ibid.</i>	<i>Art. III.</i> Quodnam fuerit obiectum excellens circa quod Angelus primo superbiit? 438
§. II. Præcipuæ objectiones solvuntur, 408.	§. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, <i>ibid.</i>
§. III. Corollaria notatu digna 409	§. II. Primus dicendi modus refellitur, 439.
<i>Disp. XI.</i> De dilectione Angelorum, 411.	§. III. Solvuntur objectiones, 441
<i>Art. unicus.</i> An amor, quo Angelus se ipsum & Deum naturaliter diligit, sit necessarius, non solum quoad specificationem, sed etiam quoad exercitium? <i>ibid.</i>	§. IV. Reijciuntur aliæ duæ sententiæ, & vera statuitur, 443
§. I. Conclusio affirmativa statuitur, <i>ibid.</i>	§. V. Præcipuæ objectiones solvuntur, 445.
§. II. Solvuntur objectiones, <i>ibid.</i>	§. VI. Statuitur ultima conclusio, 446
<i>Disp. XII.</i> De gratia & gloria Angelorum, 413	<i>Art. IV.</i> Quâ viâ peccatum in Angelorum mentes irreperit? 447
<i>Art. I.</i> Vtrum Angeli fuerint in sua creatione beati? <i>ibid.</i>	§. I. Præmittenda ad resolutionem quæstionis, <i>ibid.</i>
§. I. Prima conclusio statuitur, 414	§. II. Resolutio difficultatis propositæ, 448.
§. II. Stabilitur secunda conclusio, <i>ibid.</i>	§. III. Solutio objectionum, 449
<i>Art. II.</i> Vtrum Angelis necessaria fuerit gratia, & quando, ac quomodo illam receperint? 415	<i>Art. V.</i> Vtrum Angelus in primo instanti suæ creationis peccare poterit? 451.
§. I. Resolvitur prima difficultas, <i>ibid.</i>	§. I. Præmittitur quod apud omnes est certum, & referuntur sententiæ, <i>ibid.</i>
§. II. Alia difficultas expeditur, 416	§. II. Conclusio negativa statuitur, <i>ibid.</i>
§. III. Tertia difficultas elucidatur, 418	§. III. Solvuntur objectiones, 453
<i>Art. III.</i> Quo pacto angeli supernaturalem beatitudinem sibi promeruerint? 420	<i>Disp. XIV.</i> De pena Dæmonum, 457
§. I. Vera sententia triplici conclusione statuitur, <i>ibid.</i>	<i>Art. I.</i> Vtrum obstinatio Dæmonum non solum ex subtractione Divinæ gratiæ, sed etiam ex liberi arbitrii inflexibilitate proveniat? <i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones, 421	§. I. Sententia D. Thomæ præfertur, <i>ib.</i>
§. III. Corollarium præcedentis doctrinæ, <i>ibid.</i>	

§. II. Solvuntur objectiones, 456
 §. III. Corollaria notatu digna, 461
 Art. II. Quomodo ignis inferni liget Dæ-
 mones, & an detur alia pœna sensûs,
 quæ acerbius eos torqueat? 462
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur
 sententiæ, *ibid.*
 §. II. Prima difficultas resolvitur, 464
 §. III. Solvuntur objectiones, 465
 §. IV. Altera difficultas expeditur, 466
 §. V. Præcipuæ objectiones solvuntur,
 468
 Disp. XV. De illuminatione & locutione
 Angelorum, 470
 Art. I. Utrum unus Angelus illuminet al-
 terum? *ibid.*
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 471
 §. III. Corollaria notatu digna, 472
 Art. II. Quomodo unus Angelus alterum
 illuminet? 473
 §. I. Prima sententia rejicitur, 474
 §. II. Secundus dicendi modus confuta-
 tur, 466
 §. III. Sententia D. Thomæ statuitur,
ibid.
 §. IV. Solvuntur objectiones, 477
 Art. III. Quomodo unus Angelus alteri
 loquatur? 478
 §. I. Præmittitur quod apud omnes est
 certum, & referuntur sententiæ, *ibid.*
 §. II. Sententia Scoti & Suarez rejicitur,
 479
 §. III. Exploditur aliorum sententia, qui
 docent locutionem Angelorum fieri
 per aliqua signa, 480
 §. IV. Divi Thomæ sententia stabilitur,
 481
 §. V. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 §. VI. Corollaria notatu digna, 483
 Disp. XVI. De hierarchiis, ordinibus, &
 ministeriis Angelorum, 485
 Art. I. Quot sint hierarchiæ & ordines
 Angelorum? *ibid.*
 §. I. Prima pars quæ sit resolvitur, *ibid.*
 §. II. Alia difficultas expeditur, 486
 §. III. Solvuntur objectiones, 487
 Art. II. Utrum Angeli superiores inter-
 dum mittantur in ministerium? 489
 §. I. Quibusdam præmissis, referuntur
 sententiæ, *ibid.*
 §. II. Sententia D. Thomæ præfertur,
ibid.
 §. III. Solvuntur objectiones, 490
 Art. III. An mundi gubernatio, & præfer-
 tum hominum custodia, Beatis Angelis
 à Deo commissa sit? 492
 §. I. Prima pars quæ sit resolvitur, *ibid.*
 §. II. Corollaria notatu digna, *ibid.*
 §. III. Statuitur secunda conclusio, 493
 §. IV. Tertia conclusio stabilitur, 494
 §. V. Plura corollaria notatu digna, 496
 Tom. II.

TRACTATUS OCTAVUS.

*De Homine, variisque statibus nature hu-
 mane.*

Disp. I. DE creatione Hominis, & statu
 innocentia, 501
 Art. I. De productione Adami, *ibid.*
 Art. II. De formatione Evæ ex Adamo,
 504
 Art. III. Quibus donis & privilegiis Adam
 in statu innocentia dotatus fuerit?
 506
 Art. IV. Alia dona & privilegia statûs in-
 nocentia recensentur, & explicantur,
 509
 Art. V. An justitia originalis, quæ Ada-
 m in statu innocentia, pro ipso & e-
 jus posteris fuit collata, esset habitus
 realiter distinctus à gratia sanctifican-
 te? 515
 Disp. II. De Paradiso terrestri, 517
 Art. I. An Paradisus sit aliquis locus cor-
 poreus, in aliqua determinata mundi
 parte conditus, & in qua? 518
 §. I. Referuntur sententiæ, & verior seu
 probabilior eligitur, *ibid.*
 Art. II. Præcipuæ objectiones solvuntur,
 519
 Art. III. Quem situm seu altitudinem ha-
 beat Paradisus terrestris? 520
 Art. IV. Quantæ magnitudinis fuerit Pa-
 radisus terrestris? 521
 Art. V. Paradisi terrestris amœnitas, &
 pulchritudo declaratur, 522
 Art. VI. De Arbore vitæ, 523
 Art. VII. De arbore scientia boni & mali,
 524
 Art. VIII. De fonte Paradisi, & quatuor
 ejus fluminibus, 525
 Art. IX. Num extet adhuc Paradisus ter-
 restris? 526
 §. I. Pars affirmativa ut probabilior eligi-
 tur, *ibid.*
 §. II. SS. Patrum & Theologorum testi-
 monia, 527
 §. III. Ratio fundamentalis nostræ senten-
 tiæ, *ibid.*
 §. IV. Præcipuæ objectiones solvuntur,
 528
 Disp. III. De statu nature integra, 529
 Art. unicus. Quid sit nature integra status
 & quomodo differat à statu innocen-
 tia?

in Bibli
 heca

- tia? *ibid.*
Disp. IV. De statu naturæ lapsæ, 530
Art. I. Quodnam fuerit primum Adæ peccatum, à quo vitiata & corrupta fuit hominis natura? 531
Art. II. Quas privationes & defectus, aut vulnera Adæ peccatum in naturam humanam induxerit? 534
Art. III. An homo in statu naturæ lapsæ, per peccatum originale factus sit debilior ad bonum, & prouior ad malum, quam fuisset in statu puræ naturæ? 537.
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, *ibid.*
 §. II. Conclusio negativa statuitur, *ibid.*
 §. III. Solvuntur objectiones, 539
Disp. V. De statu naturæ reparatæ, 541
Art. I. An primi parentes peccati sui veniam & æternam salutem consecuti fuerint? *ibid.*
Art. II. An homines in statu naturæ reparatæ per Christum, intensiorem gratiam, & plura ac maiora merita habent, quam habuissent in statu innocentia, si perseverasset? 543
Art. III. In quo differat gratia statûs naturæ lapsæ, & per Christum reparatæ, à gratia statûs innocentia? *ibid.*
 §. I. Præmittuntur quæ ferè apud omnes sunt certa, *ibid.*
 §. II. Prima difficultas expeditur, errorque Lutheri & Calvini procribitur, 544
 §. III. Alia difficultas resolvitur, & sententia Jansenii, breuiter confutatur, 545
Disp. VI. De statu naturæ puræ, *ibid.*
Art. I. An status naturæ puræ possibilis sit *ibid.*
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, *ibid.*
 §. II. Statuitur prima conclusio, 546
 §. III. Secunda conclusio stabilitur, 547
Art. II. Convelluntur fundamenta aduerbæ sententiæ, 549
 §. I. Solvitur primum & præcipuum argumentum Jansenii, contra possibilitatem statûs naturæ puræ, *ibid.*
 §. II. Alia Jansenii argumenta solvuntur, 551
 §. III. Diluuntur argumenta sumpta ex parte concupiscentia, quam homini in statu naturæ puræ convenire diximus, 553
 §. IV. Solvuntur argumenta contra statum puræ naturæ, ex miseris corporis desumpta, 556

